

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **M. V.**, zast. Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem se sídlem Třída Edvarda Beneše 1527/76, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2019, čj. OAM-75/LE-LE05-ZA21-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 11. 2020, čj. 28 Az 22/2019-67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu Mgr. Tomáši Těšitelovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal v ČR žádost o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutím označeným v záhlaví mu žalovaný mezinárodní ochranu neudělil. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Krajskému soudu se ovšem nepodařilo zjistit místo žalobcova pobytu, a tak řízení o žalobě zastavil [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu].

[2] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu včas podanou kasační stížností. Namítá, že krajský soud nevyvinul dostatečné úsilí ke zjištění místa stěžovatelova pobytu apod.

[3] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Dle § 33 písm. b) zákona o azylu krajský soud *řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).*

[6] NSS předesílá, že již v rozsudku ze dne 25. 2. 2004, čj. 2 Azs 16/2004-45, zdůraznil, že smyslem právě cit. ustanovení je „*umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky*“. Avšak soudy při zjišťování pobytu žadatele (žalobce) musí vyvinout patřičné úsilí, jejich postup nesmí být ryze formální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, čj. 7 Azs 271/2004-58, č. 707/2005 Sb. NSS, pak NSS upozornil, že soud může řízení zastavit až poté, co jeho intenzivní úsilí ke zjištění místa pobytu nepřineslo žádoucí, resp. vůbec žádný výsledek. Pokud soud ověřuje údaje o místě pobytu žadatele o mezinárodní ochranu, je namístě učinit dotazy přinejmenším u žalovaného a u Ředitelství služby cizinecké policie. Jedná se totiž

o dva orgány, které mají podle zákona o azylu vést evidenci místa pobytu žadatelů o azyl (rozsudky ze dne 6. 8. 2009, čj. 8 Azs 26/2009-45, a ze dne 25. 10. 2018, čj. 4 Azs 169/2018-31; srov. též usnesení ze dne 28. 3. 2019, čj. 7 Azs 548/2018-21, a tam v bodě 10 cit. judikaturu).

[7] V posuzované věci krajský soud postupoval zcela v souladu s uvedenou judikaturou. Dne 16. 10. 2020 učinil dotaz stran pobytu stěžovatele na žalovaného, dále na cizineckou policii a také na Správu uprchlických zařízení Ministerstva vnitra. Všechny tyto orgány mu odpověděly, že stěžovatel byl naposledy ubytován v pobytovém středisku v Kostelci nad Orlicí, avšak zařízení dne 12. 8. 2020 svévolně opustil (odpovědi ze dne 19. až 21. 10. 2020). Žalovaný a Správa uprchlických zařízení navíc uvedli, že nemají žádné informace o místě stěžovatelova současného pobytu. Nadto krajský soud učinil dne 27. 10. 2020 dotaz i na ustanoveného zástupce stěžovatele. Ani ten však soudu v odpovědi ze dne 29. 10. 2020 nesdělil místo stěžovatelova pobytu. Za této situace tedy nelze krajskému soudu vytýkat, že nevynaložil patřičné úsilí směřující ke zjištění místa pobytu stěžovatele. Krajský soud rozhodně nemusel prověřovat veškeré adresy, na nichž stěžovatel v minulosti pobýval, či lustrvat jeho kontakty (telefonní čísla, e-mailové adresy), jak se domáhá stěžovatel.

[8] V kasační stížnosti stěžovatel dezinterpretuje závěry rozsudku 7 Azs 271/2004 v tom, že krajský soud měl zjišťovat, proč opustil pobytové středisko. Tak tomu není. V cit. rozsudku totiž šlo o diametrálně odlišnou situaci, jelikož tehdejší stěžovatel se v místě uváděného bydliště na soukromé adrese skutečně zdržoval, a to příležitostně, jak vyplynulo z výsledku jeho tehdejší ubytovatelky. Hlídka Policie ČR tehdy ovšem nezjišťovala důvody stěžovatelovy dočasné nepřítomnosti v místě deklarovaného bydliště, třebaš zda nedojíždí za prací.

[9] Stěžovatel také pominul, že § 33 písm. b) zákona o azylu již od 13. 10. 2005 neobsahuje podmínku, že řízení lze zastavit, jen pokud pobyt žadatele (žalobce) nelze zjistit nejméně po dobu 90 dnů.

[10] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura tedy poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy námitky; NSS neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 29. 4. 2019 ustanoven advokát, který jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, a to sepsání a podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], za něž mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu